Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

(EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**A1**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 92/12/EØF ([4]) er der fastsat bestemmelser om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer;

i direktiv 92/84/EØF ([5]) er der fastsat minimumspunktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer i medlemsstaterne;

for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør der fastsættes fælles definitioner for alle de pågældende produkter;

sådanne definitioner bør baseres på definitionerne i den udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der gælder på datoen for dette direktivs vedtagelse;

for så vidt angår øl bør der tillades andre metoder til beregning af punktafgiften på det færdige produkt;

hvad angår øl bør det inden for visse grænser tillades medlemsstaterne at anvende punktafgiften på densitetsbånd på over en Platograd, forudsat at øllet beskattes med en sats, der ikke ligger under Fællesskabets minimumssats;

hvad angår øl fremstillet i små uafhængige bryggerier og ethanol fremstillet i små destillerier er det nødvendigt at finde fælles løsninger, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende reducerede punktafgiftssatser for disse produkter;

der bør tillades variationer med hensyn til det alkoholindhold, fra hvilket medlemsstaterne begynder at pålægge øl en punktafgift, forudsat at dette ikke skaber uacceptable problemer i det indre marked;

med hensyn til øl, vin og andre gærede drikkevarer bør medlemsstaterne have mulighed for at afgiftsfritage produkter, der er fremstillet i hjemmet uden salg for øje;

medlemsstaterne bør principielt anvende en enkelt sats pr. hektoliter af det færdige produkt for alle ikke-mousserende vine og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer samt en enkelt punktafgiftssats pr. hektoliter af det færdige produkt for alle mousserende vine og mousserende gærede drikkevarer;

medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer vine og andre gærede drikkevarer, forudsat at produkternes virkelige alkoholindhold ikke er på over 8,5 % vol.;

de medlemsstater, som pr. 1. januar 1992 anvendte en højere punktafgiftssats for visse vine, bør fortsat kunne anvende denne sats;

medlemsstaterne bør principielt anvende en enkelt punktafgiftssats pr. hektoliter af det færdige produkt for alle mellemklasseprodukter;

([1]) EFT nr. C 322 af 21. 12. 1990, s. 11.
([2]) EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992, s. 165.
([3]) EFT nr. C 96 af 18. 3. 1991, s. 25.
([4]) EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.
([5]) Se side 29 i denne Tidende.

▼B

medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en reduceret punktafgiftssats for mellemklasseprodukter, dels for produkter med et alkoholindhold på højst 15 % vol., dels for hedvine;

medlemsstaterne bør principielt anvende samme punktafgiftssats pr. hektoliter ren alkohol for al ethanol som defineret i dette direktiv;

det bør tillades nogle medlemsstater at anvende reducerede punktafgiftssatser eller fritagelser for visse produkter af regional eller traditionel karakter;

i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har mulighed for at anvende reducerede satser, må disse satser ikke føre til konkurrencefordrejning i det indre marked;

medlemsstaterne bør have mulighed for at tilbagebetale punktafgiften på alkoholholdige drikkevarer, der er blevet uegnede til konsum;

det er nødvendigt på fællesskabsplan at fastsætte, hvilke fritagelser der kan indrømmes varer, der transporteres mellem medlemsstaterne;

medlemsstaterne bør dog have mulighed for at anvende fritagelser, som er betinget af den endelige brug på deres eget område;

det er nødvendigt at fastsætte en ordning for anmeldelse af hver enkelt medlemsstats denatureringsforskrifter for fuldstændig denatureret alkohol samt bestemmelser for de øvrige medlemsstaters godkendelse heraf;

medlemsstaterne bør råde over midler, som gør det muligt at hindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser;

medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre de i dette direktiv omhandlede fritagelser ved hjælp af tilbagebetaling;

de medlemsstater, der anvender en højere punktafgiftssats for »andre mousserende gærede drikkevarer« end for mellemklasseprodukter, bør have mulighed for at anvende denne sats for mellemklasseprodukter med samme karakteristika som disse »andre mousserende gærede drikkevarer« —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ØL

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterne pålægger øl en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 2

Ved »øl« forstås i dette direktiv enhver vare, der henhører under KN-kode 2203, eller enhver vare indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206, og som i begge tilfælde har et virkeligt alkoholindhold på over 0,5 % vol.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 3

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på øl, fastsættes på grundlag af antallet

— af hektoliter/Plato-grad eller

— af hektoliter/virkeligt alkoholindhold

▼B

af det færdige produkt.

2. Ved fastsættelsen af punktafgiften på øl i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF kan medlemsstaterne se bort fra brøkdele af en Plato-grad eller af det virkelige alkoholindhold.

Derudover kan medlemsstater, som opkræver punktafgiften på grundlag af antallet af hektoliter/Plato-grad, opdele øl i kategorier omfattende højst fire Plato-grader pr. kategori og pålægge al øl inden for en given kategori samme punktafgiftssats pr. hl. Disse satser kal altid være lig med eller højere end den minimumssats, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 92/84/EØF, i det følgende benævnt »minimumssats«.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan for øl, der brygges af små uafhængige bryggerier, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af den årlige produktion på de pågældende bryggerier:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer over 200 000 hl øl om året

— de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små uafhængige bryggerier« et bryggeri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre bryggerier, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre bryggeriers lokaler og ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små bryggerier med en samlet årlig produktion på ikke over 200 000 hl kan disse imidlertid behandles som et enkelt lille uafhængigt bryggeri.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på øl, der leveres på deres område fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne kan for øl, som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 2,8 % vol., anvende reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, som henhører under KN-kode 2206.

Artikel 6

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af fritagelsen, kan de punktafgiftsfritage øl, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

AFSNIT II

VIN

Anvendelsesområde

Artikel 7

1. Medlemsstaterne pålægger vin en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

▼B

Artikel 8

I dette direktiv forstås ved

1) »ikke-mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, bortset fra mousserende vin som defineret i stk. 2, og som

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol., men ikke over 18 % vol., forudsat at de er fremstillet uden nogen form for tilsætning og at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring

2) »mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 og 2205, og som

   — forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 9

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på vin, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Med forbehold af stk. 3 og 4 anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ikke-mousserende vin. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mousserende vin. De kan anvende samme punktafgiftssats for ikke-mousserende vin og mousserende vin.

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer ikke-mousserende vin og mousserende vin med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

4. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte en højere punktafgiftssats for ikke-mousserende vine som defineret i artikel 8, stk. 1, andet led, kan fortsat anvende denne sats. Denne sats må ikke være højere end den normale nationale sats for mellemklasseprodukter.

Artikel 10

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage vin, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

AFSNIT III

ANDRE GÆREDE DRIKKEVARER END VIN OG ØL

Anvendelsesområde

Artikel 11

1. Medlemsstaterne pålægger andre gærede drikkevarer end øl og vin (andre gærede drikkevarer) en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

▼B

Artikel 12

Med forbehold af artikel 17 forstås i dette direktiv ved

1) »andre ikke-mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, og varer, der henhører under KN-kode 2206, bortset fra andre mousserende gærede drikkevarer som defineret i stk. 2, og enhver vare omfattet af artikel 2, som

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 10 % vol.

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 10 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring

2) »andre mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører nder KN-kode 2206 00 91, samt varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, som

   — forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 13 % vol.

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 13

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på andre gærede drikkevarer, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Med forbehold af stk. 3 anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre ikke-mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre mousserende gærede drikkevarer. De kan anvende samme punktafgiftssats for andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer.

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

Artikel 14

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage andre mousserende og ikke-mousserende gærede drikkevarer, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

Artikel 15

Ved anvendelse af direktiv 92/84/EØF og direktiv 92/12/EØF anses henvisninger til »vin« for ligeledes at omfatte andre gærede drikkevarer som defineret i dette afsnit.

▼B

AFSNIT IV

MELLEMKLASSEPRODUKTER

Anvendelsesområde

Artikel 16

1. Medlemsstaterne pålægger mellemklasseprodukter en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF. Disse satser må ikke ligge under de satser, som medlemsstaterne anvender på varer, der nævnes i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i dette direktiv.

Artikel 17

1. I dette direktiv forstås ved »mellemklasseprodukter« alle varer, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 22 % vol., og som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206, men som ikke er omfattet af artikel 2, 8 og 12.

2. Med forbehold af artikel 12 kan medlemsstaterne som mellemklasseprodukt behandle alle ikke-mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 1, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 5,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring, samt alle mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 8,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 18

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på mellemklasseprodukter, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mellemklasseprodukt, jf. dog stk. 3, 4 og 5.

3. En medlemsstat kan anvende en reduceret enhedssats for punktafgiften på mellemklasseprodukter med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 15 % vol., når følgende betingelser er opfyldt:

— den reducerede sats må ikke være mere end 40 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats

— den reducerede sats kan ikke være lavere end den normale nationale sats, der gælder for varer i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1.

4. Medlemsstaterne kan anvende en reduceret enhedssats for punktafgiften på de mellemklasseprodukter, der er defineret i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4252/88.

Den reducerede sats

— kan ligge under minimumssatsen, men må ikke være mere end 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, eller

— må ikke ligge under minimumssatsen for mellemklasseprodukter.

5. For mellemklasseprodukter, som er indeholdt i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar og derover hidrørende fra kuldioxid i opløsning, kan medlemsstaterne anvende den samme sats som for varer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, forudsat at denne sats er højere end den nationale sats for mellemklasseprodukter.

▼B

AFSNIT V

ETHANOL

Anvendelsesområde

Artikel 19

1. Medlemsstaterne pålægger ethanol en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 20

I dette direktiv forstås ved »ethanol«

— alle varer med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., som henhører under KN-kode 2207 og 2208, selv når disse varer indgår i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel

— varer med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol., som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206

— konsumalkohol, der indeholder produkter, hvad enten disse er i opløsning eller ej.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 21

Punktafgiften på ethanol fastsættes pr. hl ren alkohol ved 20 ºC og beregnes på grundlag af antallet af hektoliter ren alkohol. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ethanol, jf. dog artikel 22.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne kan på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser på ethanol, der fremstilles af små destillerier:

— de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke anvendes på virksomheder, der fremstiller over 10 hl ren alkohol om året. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte reducerede satser på virksomheder, der fremstiller mellem 10 hl og 20 hl ren alkohol om året, kan dog fortsat gøre dette

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små destillerier« er destilleri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på ethanol, der leveres på deres område fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at ethanol, som fremstilles af små producenter, frit kan omsættes, så snart det er færdigdestilleret (forudsat at producenterne ikke selv har udført interne transaktioner i Fællesskabet), uden at der skal indrettes afgiftsoplag, og at det beskattes endeligt efter en enhedssats.

5. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for varer, der henhører under KN-kode 2208, og som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 10 % vol.

▼A1

6. Den Tjekkiske Republik kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavleres destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlerne selv. Anvendelsen af den reducerede

▼A1

afgiftssats er begrænset til højst 30 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år og udelukkende til personligt forbrug.

7. Slovakiet og Ungarn kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavleres destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlerne selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 50 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år og udelukkende til personligt forbrug. Kommissionen undersøger denne ordning i 2015 og forelægger Rådet en rapport om eventuelle ændringer.

▼B

Artikel 23

Følgende medlemsstater kan på nedenstående produkter anvende reducerede satser, som kan ligge under minimumssatsen, men som ikke må være mere end 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats for ethanol:

1) Den Franske Republik: rom som defineret i artikel 1, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 1576/89, fremstillet af sukkerrør høstet på fremstillingsstedet som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra 1), i samme forordning, med et indhold af flygtige stoffer bortset fra ethanol og methanol på 225 g/hl ren alkohol eller derover og et virkeligt alkoholindhold på 40 % vol. eller derover

2) Den Hellenske Republik: spiritus med anissmag som defineret i forordning (EØF) nr. 1576/89, farveløs og med et sukkerindhold på højst 50 g pr. liter, idet mindst 20 % af det færdige produkts virkelige alkoholindhold skal udgøres af alkohol, der er aromatiseret ved destillation i traditionelle kobberklarepander til diskontinuerlig destillation med en kapacitet på højst 1 000 liter.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kan undlade at kræve, at produkter, der er omfattet af dette direktiv, fremstilles i afgiftsoplag på grundlag af alkoholholdige produkter, som er fritaget for gældende punktafgifter, hvis punktafgiften på de medgående produkter er blevet erlagt på forhånd og den samlede afgift på de medgående alkoholholdige produkter ikke er mindre end den afgift, der skal erlægges på det produkt, der fremkommer efter blanding af produkterne.

2. Kongeriet Spanien kan undlade som mellemklasseprodukter at betragte vine fremstillet i områderne Moriles Montilla, Tarragona, Priorato og Terra Alta, som har fået tilsat alkohol i et sådant omfang, at deres alkoholindhold ikke er øget med mere end 1 % vol.

Artikel 25

Medlemsstaterne kan tilbagebetale erlagte punktafgifter på alkoholholdige drikkevarer, som trækkes tilbage fra markedet, fordi deres beskaffenhed eller alder gør dem uegnede til konsum.

Artikel 26

Henvisningerne i dette direktiv til koder i Den Kombinerede Nomenklatur er henvisninger til koderne i den udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der er gældende på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages.

▼B

AFSNIT VII

FRITAGELSER

Artikel 27

1. Medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de

a) distribueres i form af alkohol, der er blevet fuldstændig denatureret i overensstemmelse med en medlemsstats forskrifter, når sådanne forskrifter er behørigt anmeldt og godkendt i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Denne fritagelse er betinget af, at bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF anvendes på handelen med fuldstændig denatureret alkohol

b) både er denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum

c) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under KN-kode 2209

d) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i direktiv 65/65/EØF

e) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol.

f) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

2. Medlemsstaterne kan fritage produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de anvendes

a) som analyseprøver, til gennemførelse af tests, der er nødvendige for produktionen, eller til videnskabelige formål

b) til videnskabelig forskning

c) på hospitaler og apoteker til medicinske formål

d) i en fremstillingsproces, forudsat at det færdige produkt ikke indeholder alkohol

e) til fremstilling af et delprodukt, som ikke er pålagt punktafgift i henhold til dette direktiv.

3. For den 1. januar 1993 og tre måneder før enhver senere påtænkt ændring af den nationale lovgivning meddeler medlemsstaterne Kommissionen, sammen med alle andre relevante oplysninger, hvilke denatureringsmidler de agter at anvende for så vidt angår stk. 1, litra a). Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom senest en måned efter modtagelsen af disse oplysninger.

4. Hvis hverken Kommissonen eller en medlemsstat inden to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater har modtaget underretning, har anmodet om, at sagen forelægges for Rådet, anses Rådet for at have givet tilladelse til de anmeldte denatureringsmåder. Hvis der rejses indsigelse inden for den fastsatte frist, træffes der afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 24 i direktiv 92/12/EØF.

5. Hvis en medlemsstat finder, at et produkt, der er fritaget i henhold til stk. 1, litra a) eller litra b), giver anledning til svig, unddragelse eller misbrug, kan den nægte at give fritagelse eller trække en fritagelse tilbage. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen videresender underretningen til de øvrige medlemsstater senest en måned efter modtagelsen. En endelig afgørelse

▼B

træffes derefter efter fremgangsmåden i artikel 24 i direktiv 92/12/EØF. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende en sådan afgørelse med tilbagevirkende kraft.

6. Medlemsstaterne kan gennemføre de ovenfor nævnte fritagelser ved at tilbagebetale erlagte punktafgifter.

Artikel 28

Det Forenede Kongerige kan fortsat anvende de fritagelser, som det pr. 1. januar 1992 anvendte på følgende produkter:

— koncentrerede maltdrikke, hvis mask forud for gæringen har en vægtfylde på 1 200º af indbrygningsprocenten (47º Plato) eller derover

— aromatiske bittere med et virkeligt alkoholindhold på mellem 44,2 og 49,2 % vol. og med et indhold af ensian, krydderier og andre aromatiske ingredienser på mellem 1,5 og 6 vægtprocent og af sukker på mellem 4 og 10 vægtprocent, leveret i beholdere, der indeholder højst 0,2 liter af produktet.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.